

**Zsidó arcképcsarnok –
7. rész:**

A Kitarás.hu feleleveníti szellemi elődjének, a Fiala Ferenc által szerkesztett legendás Összetartásnak egy 1944 nyarán közölt sorozatát. Minden héten bemutatunk egy olyan zsidó típust, amelyet mindannyian ismerhetünk, hiszen utcán, strandon, színházban, televízióban, kávéházban találkozhatunk ezekkel az alakokkal; reméljük, hogy a közeljövőben végleg eltűnnek városainkból, községeinkből ezek az alakok, akik nemcsak hogy magyarok nem tudtak lenni, hanem bebizonyították, hogy az ő érdekük s az ő célkitűzésük merőben ellenkezik a magyarság érdekeivel és célkitűzéseivel.

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy a sorozat írásai 1944 nyarán készültek, azokban a hónapokban, amikor úgy tűnt, hogy Magyarország végre megszabadul a zsidó mételytől. A cikkek is ebben a szellemben íródtak, így értelmezhetők.

Lássuk a hetedik részt!
FORRÁS: Kitarás.hu

Aszfaltbetyár

"Ki nem találkozott vele? Hiszen mindenütt ott volt. Jelleg-

zetes típusa hozzátartozott az elzsidósodott liberális Budapesthez. Ott lehetett látni a korzón, a kávéházakban, az espressókban, a lóversenyen, hangversenyen,

mindenütt, ahol feszíthetett, tet-szelegetett.

A foglalkozása örök titok. Pénze azonban mindig volt bőségesen. Belvárosi szabónál készítette ruháit, valódi angol szövetből. A cipője legalábbis sevró bőrből ugyancsak a belvárosi cipészről került ki. Nem hiányzott szeméről a monokli sem, a nyakkendőjét pedig harminc, negyven pengőért vette. Nemzetközi típus. Megtalál-Naponta borotválkozott és a haja hullámosan gyűrűzött, mert így keltett igazán feltűnést. Bőven locsolta magát parfümmel és úgy illatozott, mint egy tavaszi virág. (De milyen virág?)

A dolgozó magyar embernek összeszorult a keze, ha látta ezt a naplopó zsidó típust. Megvetőleg csak ennyit mondott: jampec. Előtte nem voltak szent dolgok. - Melyik zsidó előtt voltak? Szemet vetett a magyar lányokra, asszonyokra. A legszemtelenebbül lépett fel velük úgy nézett keresztény nőre, mint prédára. Akihez neki joga van. Ahogy a Talmud írja.

Nyáron meg lehetett találni

minden strandon. Ha lekerült róla a tömöttvállú kabát, vékony, piszka ember volt. De nap mint nap kint feküdt a napon és csokoládébarnára sült a bőre.

Botrányai közismertek. A bala-toni nyári botránykrónikának hőse és állandó szereplője. Miatta csattan el évente a híres siófoki pofon. A legtöbbször ő is - kapta.

Hangoskodásuk felverte az utcák csendjét. Nem sokat tördtek a nemzet erőfeszítéseivel, megpróbáltatásaival. A gardero-b huszonöt öltözet ruhájából mindig futotta a divatnak megfelelő, cipőt is választhatott a tizenöt-húsz pár cipő között.

Aszfaltbetyár. Régen úgy hívták gigerli. A közelmúltban - úgy nézett keresztény nőre, többet nem kísért a magyar életben. Többet nem fölényeskedik, nem lopja a napot a mi vé-

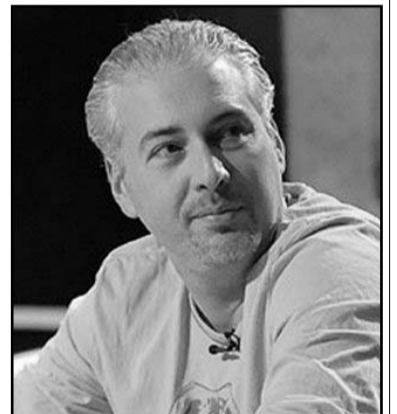
rünkön, nem destruál és nem botránkoztat meg senkit. És el-fajzott magyar képmásaira is lesújt a kérlelhetetlen igazság."

(Összetartás)

Napjaink példányai:

Csányi Sándor

Hajós András

Egy-egy szobát az üldözött romáknak...!

Már a nagyvilág se a régi. Rossz idők járnak Kanadában is. Nem megy a bodza. De ez még mind hagyján. Honvágy van. Méghozzá gyötör. Így aztán az üldözöttek vállalva a rasszista kockázatot, az üldöztetést és a félelmet, hazatérnek. A szív megszakad, szem nem marad szárazon. Cudar ez a világ...

Nyíregyházáról összesen közel 60 ember ment el tavaly, de úgy néz ki, előbb-utóbb valamennyien hazajönnek majd, mert gyötör honvágyuk miatt nem bírják elviselni a kinti életet - sírta tele a napokban a sajtót Balogh Artúr, a városi cigány kisebbségi önkormányzat elnöke.

Majd így folytatta: - Nem jószántukból mentek el. Tavaly a cigányok elleni gyilkosságok, támadások félelmet keltettek, a közhangulat rendkívül feszült volt, a Huszár-telepen élők is napokig nem aludtak, rettegtek éjszaka. A munkalehetőségek ezzel együtt még inkább beszűkültek, a szegénység nyomasztóvá vált. Én megértem ezeket az embereket. Nem rablókról, gengszterekről, törekvő családokról van szó, akik megpróbált új életet kezdeni, de nem bírták a távollétet feldolgozni. Ezt is meg lehet érteni. Most itt állnak fedél nélkül. Nem hagyhatjuk, hogy az utcára kerüljenek.

Gondolom, most sokakban felmerül a kérdés: Nem ezek azok, akik tavaly a világban végigköpködtek és elmondták Magyarországot mindenféle rasszistának, nácinak, aztán kivándoroltak Kanadába, mondván ezt itt annyira szörnyű hely, hogy itt képtelenség élni?

De igen ők azok.

A rettegők, akik néhány hónappal ezelőtt úgy húztak el, de előtte még a nagy félelemben teljes lepusztították és szétlopták a számukra kiutalt szociális lakásokat.

Ők azok, akik aztán a tengerentúlon menekült státuszért folyamodtak, majd lekarcolva a kanadai államot, ott is próbálták azt az élőködő életet élni, amire itthon rászoktatta őket a nagyon liberált értelmiség. Azonban Kanadában mások a játékszabályok, ott nincs vég nélküli ingyen élet, mint nálunk. Ott, ha segílyt kapsz, akkor tenned is kell érte valamit. Ha mást nem, akkor rendszeresen iskolába járni, hogy megtanuld a nyelvet, hogy később tudj állást vállalni, aztán kell egy kis önkéntes munka is, hogy bizonyítsd az elkötelezettségedet az ottani értékek iránt.

Igy egy idő után kitelik a cigánybecsület, és a kanadaiak rájönnek arra, hogy ezek az „üldözöttek” valahogy se tanulni, se dolgozni nem akarnak.

Aztán elindulnak az első eljárások az elkövetett bűncselekmények miatt, majd néhány hónap után - ahogy a bürokrácia malmal örölnék - eljön az az idő, hogy a menekültügyi bíróság

döntson az ügyükben. Mivel az esetek többségében, figyelemmel az életvitelükre elutasító válasz születne, a romák kitalálják, hogy ők mégiscsak hazajönnének. Ekkor a kanadai állam felülteti őket egy repülőre, és a kanadai adófizetők pénzén visszaküldi őket, hogy ezután már rajtunk élőködjenek tovább. A statisztikai adatok szerint a Kanadába menekült cigányok 97 százaléka így jár és egy éven belül visszatér Magyarországra.

Azonban azt a vérlázító képtelenséget, amit most csinálnak, eddig még kevesen merték megtenni. Azt követelik, hogy az önkormányzat soron kívül utaljon ki lakást a számukra.

Hogy miért is? Mert az, nekik jár. Sőt még azt is kijelentették, hogy nem ideiglenes szállásra gondolnak, mert azt csak a legvégső esetben fogadnák el, hanem külön-külön önálló lakásokra.

Szerencsére az önkormányzat illetékesét nem nagyon hatotta meg a siránkozásuk. Közölte velük, hogy mivel annak idején a lakástörvény törvény értelmében nem jelentették be, hogy 60 napon túl el fogják hagyni a rászorultsági alapon kapott bérlakást, ezért a bérlemények állagmegóvása érdekében a lakásokat visszavette a város, majd a lelakott és igen rossz állapotú otthonok többségét felújította és új bérlőknek adta ki. Így aztán azokat a lakásokat biztosan nem kaphatják meg, de másikat se nagyon, mivel a rendelet szerint öt éven belül új lakásigénylést nem adhatnak be.

Természetesen mindjárt elindult hóbörgés, és Balogh Artúr helyi főretek is nyomban exponálta magát: - Nekünk az a célunk, hogy a hazatérő családok valamilyen formában minél hamarabb lakáshoz jussanak és minden demokratikus eszközt meg fogunk ragadni ennek érdekében, fórumot szervezünk, nyilvánosságot keresünk, ha kell, az utcára is kimegyünk.

A történet egyelőre itt tart, de amilyen romabarát szabályozás van ma Magyarországon, előbb-utóbb biztosan kisírnak majd maguknak valamit és aztán beleröhögve az arcunkba, tovább élőködnek rajtunk. Nem kérdés, hogy az ügy törvényi szabályozásért kiállt, mert vérlázító, hogy ilyen megtörténhet, hogy egyáltalán eszükbe mer jutni ilyen követelés.

Aki mondvacsinált okokból megtagadta ezt az országot és elment innen, az már többet ne akarjon visszajönni. Vagy ha igen, akkor az ilyen tettekért nem lakás meg segély jár, hanem börtön. Hazaárulásért. Azonban ilyen szabályozás jelenleg sajnos nincs, úgyhogy más megoldást kell találni.

Az lenne a legjobb, hogyha a visszatérők beköltöznének egy-egy nagyszájú liberális cigányvédő otthonába. Most lehetne bizonyítani: Mohácsi Viktória, Gusztos Péter, Kuncze Gábor. Most meg lehet mutatni, hogy, van fény az alagút végén. Most ne hallgasson Tamás Gáspár Miklós se, meg akik tele szokták sírni a médiát a cigányok sanyarú sorsáról. És itt a jó alkalom Németh Sándornak meg a Hit Gyülekezetének. Most meg lehet mutatni az együttérzést. Mindegyikőjük fogadjon be egy-egy cigánycsaládot!! Gyerünk, rajta hát!

Elempé!!! Itt a lehetőség, fel lehet ajánlani egy-egy szobát!!!

20 év számokban, avagy a magyar kapitalizmus diszkrét bája...

avagy:

a zsidó bolsevik-burzsoá átalakulás és megszállás „áldásai”

Magyarország népessége

1989-ben: 10 millió 374 ezer fő
2009-ben: 10 millió 016 ezer fő

Magyarország külső adóssága (bruttó)

1989-ben: 21 milliárd USD
2009-ben: 225 milliárd USD

Nyilvántartott munkanélküliek száma

1989-ben: mintegy 30 ezer fő
2009-ben: mintegy 470 ezer fő

Létnminimum alatt élők száma

1989-ben: mintegy 900 ezer fő
2009-ben: mintegy 3 millió 300 ezer fő

Hajléktalanok száma (becsült adat)

1989-ben: 5-10 ezer fő
2009-ben: 50-70 ezer fő

Újépítésű lakások száma

1989-ben: 51 ezer 500 db.
2009-ben: 28 ezer 400 db.

Házasságkötések száma

1989-ben: mintegy 70 ezer
2009-ben: mintegy 42 ezer

Válások száma

1980-as évek: 1000 házasságkötésre 350 válás
2000-es évek: 1000 házasságkötésre 590 válás

Élve születések száma

1989-ben: mintegy 127 ezer
2009-ben: mintegy 96 ezer

Házasságon kívül született gyermekek száma

1980-as évek: minden nyolcadik gyermek született házasságon kívül

2000-es évek: minden harmadik gyermek született házasságon kívül

Összes bűncselekmények száma

1989-ben: mintegy 225 ezer bűneset
2009-ben: mintegy 410 ezer bűneset

Befejezésül még egy jelzésértékű számomat: Bogár László közgazdász professzor szerint a jelenlegi átlagos 120-130 ezer forintos havi fizetés vásárlóértékét tekintve („folyó áron” annyit ér, mint az 1978-as átlagos munkabér, vagyis 3600 forint...)

Immanuel Wallerstein világhírű szociológus professzor szerint: „A jelenlegi válság része a kapitalizmus végső válságának, amely visszafordíthatatlan. A kapitalizmus a végét járja...”

Nálunk már halva született...